

forbedring af kun 50 Kr. aarlig. Den Fremgang i Lønningen, der burde være en naturlig Følge af Forfremmelsen, udskydes saaledes i en lang Aarrække.

Ved Statsbanerne findes der dog, for en enkelt Klasse Tjenestemænd, en for disse meget gunstig Regel, hvortil der ikke haves nogen tilsvarende i de andre Etater, idet Stationsforstander Embederne i Henseende til Tjenestealderens Overførelse regnes for en samlet Lønningsklasse. Som hørende til een Lønningsklasse betragtes i Henseende til Alderstillæg ved Statsbanerne endvidere: Styrmand af 1ste og 2den Grad, Skibsmaskinassistenter af 1ste og 2den Grad, Baneformænd af 1ste og 2den Grad og Telegraformænd. For Lokomotivmestre, Værkmestre af 1ste Grad og Ranger- og Pakhusmestre overføres derimod kun Halvdelen af Tjenestealderen i den nærmest lavere Lønningsklasse. — For Assistenten gælder den Regel, at naar de efter mindst 16 Aars Tjeneste som Assistent eller Underassistent udnævnes til Godsekspeditør af 2den Grad eller Overassistent af 2den Grad, tillægges der dem 4 Aars forøget Tjenestealder, dog kun saa længe de forblive i de nævnte Stillinger. Endvidere tiltaas der en Tjenestemand, der efter mindst 8 Aars fast Ansættelse ved Statsbanerne forfremmes til Overportør af 2den Grad, 4 Aars forøget Tjenestealder i denne Stilling.

For Telegrafvæsenets Vedkommende gælder den særlige Bestemmelse, at Overtelegrafister overføre Halvdelen af deres Tjenestealder som Telegrafister.

Endelig kan bemærkes, at medens Reglen i den almindelige Lønningslov af 26. Marts 1870 § 4 finder Anvendelse i Post-, Telegraf- og Toldvæsenet, gælder den ikke for Statsbanerne (jfr. Lov Nr. 81 af 15. Maj 1903 § 39).

Ganske urimelige vise Statsbanernes Regler sig at være paa et andet Punkt. Det blev før fremhævet, at alle Stationsforstanderklasserne med Hensyn til Beregningen af Alderstillæg betragtes som een samlet Lønningsklasse. Men imod denne for Stationsforstanderne yderst fordelagtige Regel staar en anden, der virker ubilligt lige over for dem; det er den Regel, at Assistenten — fra hvilke Stationsforstanderne rekrutteres — ikke alene ikke medtage nogen Del af deres Tjenestealder ved Oprykning til Stationsforstanderstillingen, men end ikke som personligt Tillæg faa nogen Erstatning for det Indtægtstab, de som Regel lide ved Forfremmelsen. En Assistent paa ældst Lønning har 2,460 Kr. om Aaret; udnævnes han til Stationsforstander af 7de Klasse, gaar hans Lønning ned til 1,200 Kr. og fri Bolig; han faar ikke noget personligt Tillæg, og han taber altsaa ved sin Forfremmelse ca. 1,000 Kr.

Det vil da ses, hvor forskellige og vilkaarlige disse Regler om Tjenestealderens Overførelse ere, og at ikke en eneste hviler paa et virkelig rationelt Princip, hvorfor det ogsaa straks af Kommissionens Medlemmer blev erkendt at ville frembyde overordentlige Vanskeligheder at tilvejebringe Ensartethed i den her omhandlede Henseende ud fra noget af de i de gældende Lønningslove anvendte Principper. Post- og Toldvæsenets Repræsentanter i Kommissionen maatte nu nære megen Betænkelighed ved at fravige de for disse Etater i en lang Aarrække gældende og paa den historiske Udvikling hvilende Principper og maatte i og for sig ønske disse fastholdte som i flere Retninger gunstige for Etaterne, saa meget mere som disse Principper tilmed ere de, hvorpaa den i Tillægget til nærværende Betænkning under I. aftrykte Lønningsudvalgs Indstilling hviler; men overfor de Vanskeligheder, som rejste sig ved Spørgsmaalet om deres Gennemførelse ved Statsbanerne og Telegrafvæsenet, maatte det erkendes, at saafremt der overhovedet skulde opnaas et Resultat paa det her omhandlede Omraade af Kommissionens Arbejde, var det nødvendigt at søge et nyt og mere rationelt Princip, der kunde skabe virkelig Ensartethed mellem de forskellige Etater og stille alle Tjenestemænd under ligeartede Vilkaar ved Forfremmelse.

Kommissionen foreslaar derfor i § 5 i det nedenauførte Udkast til et Lovforslag, at Reglen for Tjenestetidens Overførelse ved Forfremmelser affattes saaledes: „*Ved Overgangen fra en Lønningsklasse til en anden kommer Tjenestemanden straks op paa det Lønningstrin i den nye Klasse, som er nærmest højere end den i den hidtidige Stilling sidst oppebaarne Lønning*“. Den saaledes af Kommissionen foreslaaede Regel i Forbindelse med Forslagets §§ 4 og 6 giver efter Kommissionens Mening enhver Tjenestemand under alle Forhold netop, hvad der tilkommer ham. Ved denne Regel opnaas ikke alene, at Tjenestemanden ikke ved en Forfremmelse gaar tilbage i Indtægt; men den gaar endog videre